

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 301/2014
16.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Р., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Р., адвоката М.С. из А., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 9Кж1 бр. 1886/12 од 03.07.2013. године, у седници већа одржаној дана 16.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Р., адвоката М.С., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 9Кж1 бр. 1886/12 од 03.07.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗК 3393/10 од 16.01.2012. године, изреком под I, окривљени Н.Р. оглашен је кривим за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика (КЗ) за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци с тим да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 2-две године по правноснажности пресуде не изврши друго кривично дело, а у случају опозивања условне осуде у казну затвора окривљеном ће се урачунати време проведено у притвору од 17.08.2009. године до 26.08.2009. године и окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу од 4.000,00 динара и паушала у износу од 3.000,00 динара, као и на плаћање оштећеном на име његових трошкова износа од 38.700,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Истом пресудом, изреком под II, окривљени Н.Р., на основу члана 355. тачка 2. ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, а оштећени М.Д. је за остваривање имовинско правног захтева упућен на парницу.

Апелациони суд у Нишу, пресудом 9 Кж1 бр. 1886/12 од 03.07.2013. године, делимичним уважањем жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу, преиначио је пресуду Основног суда у Нишу ЗК 3393/10 од 16.01.2012. године, у осуђујућем делу, у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног Н.Р., за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које је

првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 5-пет месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 17.08.2009. године до 26.08.2009. године, док је жалбу јавног тужиоца у осталом делу и жалбу пуномоћника оштећеног М.Д. одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Бранилац окривљеног Н.Р., адвокат М.С., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Нишу 9Кж1 бр. 1886/12 од 03.07.2013. године, због повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд преиначи означену пресуду Апелационог суда у Нишу у осуђујућем делу, тако што ће жалбу Основног јавног тужилаштва у Нишу изјављену на пресуду Основног суда у Нишу ЗК 3393/ од 16.01.2012.године одбити као неосновану у преосталом делу, а у целости потврдити наведену пресуду Основног суда у Нишу.

Врховни касациони суд је након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту:ЗКП) одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Р., адвоката М.С., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је због којих повреда закона окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је предходио њеном доношењу, а то су повреде одредаба ЗКП из члана 74, члана 438. став 1. тач.1) и 4) и тач. 7) до 10) и става 2. тачка 1), члана 439. тач. 1) до 3) и члана 441. ст. 3. и 4., учињене у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаном другостепеном пресудом повређен закон на штету окривљеног, у смислу члана 439. тачка 3. ЗКП, односно повређена одредба члана 54. КЗ, којом је уређено питање одмеравања казне, јер другостепени суд, приликом одлучивања о кривичној санкцији, одређене околности од значаја за ту одлуку уопште није ценио (да је оштећени испровоцирао конфликтну ситуацију) док одређене околности које имају особито олакшавајући карактер (да је окривљени у време извршења дела био млађе пунолетно лице, да је неосуђиван, што указује да није конфликтна личност), није адекватно ценио.

По налажењу Врховног касационог суда, изложеним наводима захтева за заштиту законитости не указује се на повреду закона коју има у виду одредба члана 439. тачка 3. ЗКП. Наведена повреда, када је реч о одлуци о кривичној санкцији, постоји ако је суд прекорачио овлашћења која има по закону доносећи ту одлуку, а то се у предметном захтеву не тврди, већ се указује на непотпуно

утврђено чињенично стање, јер одређене чињенице нису узете у обзир и цењене окривљеном као олакшавајуће околности и оспорава правилност оцене другостепеног суда значаја околности које су првостепеном пресудом утврђене као олакшавајуће на страни окривљеног и утицаја истих на одлуку о врсти и мери санкције која је изречена окривљеном за учињено кривично дело.

Међутим, наведени разлози-недостаци у чињеничном стању правноснажне пресуде и неправилна одлука о кривичној санкцији која није повреда закона из члана 439. тачка 3. ЗКП (члан 441. став 1. ЗКП), одредбама члана 485. став 4. ЗКП, нису предвиђени као дозвољен законски основ за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Раичевића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.